

فَلَا تَتَبِّعُوا الْهُوَيْ آنَ تَعَدُّلُوا

دادنامه آرای هیات عمومی

۳۵۱/۸۳

کلاسه پرونده:

بیمارستان پیمانیه.

شاکی:

ابطال بخشنامه شماره ۱۱۰۷۴۹۵/۲/۸۳ ب مورخ ۲/۸/۱۳۹۵ معاون بیمه و درمان سازمان بیمه خدمات درمانی.

موضوع:

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۳۸۶

تاریخ رأی:

۸۶/۵۴

شماره دادنامه:

مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، به موجب مقررات و ضوابط موجود تمامی بیمارستانها مکلف به پذیرش بیماران اورژانس می‌باشند و در حالی که بیمارستانها با چالش طرح خودگردانی و محدودیت اعتباری روپرو می‌باشند، سازمانهای بیمه گر به بهانه‌های مختلف از پرداخت خدمات ارائه شده به مصدومین خودداری می‌نمایند. لذا با استناد به قوانین موجود، بیمه همگانی، برنامه‌های توسعه، قوانین سالانه بودجه، قانون مجازات اسلامی، قانون تأمین خدمات درمانی مصوب سال ۱۳۵۱ و اساسنامه سازمان تأمین خدمات درمانی مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۲۷ و سایر قوانین و مصوبه‌های هیأت وزیران در این خصوص، معاون بیمه و درمان سازمان بیمه خدمات درمانی در خصوص عدم تعهد پرداخت هزینه‌های جراحات ناشی از ضرب و جرح و نزاعها اعم از مشخص بودن یا نبودن ضارب با قوانین موجود کشور مغایرت داشته و صرفاً جهت گریز از پرداخت قسمتی از مطالبات بیمارستانها صادر شده است. در پایان ابطال بخشنامه فوق الذکر مورد تقاضا است. مدیرکل روابط عمومی، حقوقی و دفتر هیأت مدیره سازمان بیمه خدمات درمانی در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۱۰۰۱/۱۳۸۳ مورخ ۲۰/۷/۱۳۸۳ اعلام داشته‌اند: ۱- با عنایت به موضوع مصوبه شماره ۲۴۸۵/ت/۲۸۰۶۶ ه به تاریخ ۲/۲/۱۳۸۳ هیأت وزیران در خصوص ضوابط مربوط به چگونگی حداقل سطح خدمات پزشکی مشمول بیمه‌های مضاعف (مکمل) در توضیح خدمات درمانی مکمل بندهای ۳ و ۲۸ صراحتاً مورد را در قبال پرداخت هزینه‌های ناشی از ضرب و جرح معاف نموده است. ۲- مستندًا به بند (الف) ماده ۷ اساسنامه این سازمان تعیین ضوابط مربوط به انعقاد قرارداد با اشخاص را از اختیارات شورایعالی بیمه خدمات درمانی لحاظ نموده است و نهایتاً ابهامی در موضوع بخشنامه معاونت درمان مورد اشاره شاکی وجود ندارد. ۳- در خصوص ادعای شاکی بر مصوبه هیأت وزیران در خصوص بند (ب) تبصره ۱۰ قانون بودجه کل کشور در سال ۱۳۸۲ که اشعار بر پرداخت هزینه‌های مربوط به درمان بیمه شده

دارد باید اذعان نمود که تفسیر شاکی مالاینطاق بوده و غیر قابل پذیرش و با توجه به نص قانون بودجه کل کشور در سال ۱۳۸۳ که در بند (ب) از تبصره ۱۰ همان عبارت (کلیه شرکتهای بیمه گرد تجاری مکلفند بر مبنای قرارداد منعقد شده با بیمه شده) را تکرار نموده و به استناد ماده ۵ قانون بیمه همگانی خدمات درمانی این سازمان را از شمول شرکتهای تجاری احصاء شده در قانون خارج و به عنوان شرکت دولتی معرفی می‌نماید. بنابراین این سازمان از الزام قانون بودجه کل کشور خارج است و همچنین در ادامه تبصره ۱۰ قانون بودجه مورد اشاره به ... مبنای قرارداد با بیمه شده ... اشاره دارد که با استناد به مشخصاً ثابت می‌نماید که بر مبنای قرارداد این سازمان از پرداخت هزینه‌های مربوط به ضرب و جرح معاف می‌باشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید. رأی هیأت عمومیعلاوه بر اینکه حکم مقرر در بند (ب) تبصره ۱۰ قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور مبنی بر الزام تمامی بیمارستانها و مراکز درمانی اعم از خصوصی و دولتی به پذیرش مصدومان ناشی از حوادث و سوانح ملازمه‌ای با الزام سازمان بیمه خدمات درمانی به پرداخت هزینه‌های درمانی خارج از قلمرو قراردادها و تعهدات قانونی مربوط ندارد، اساساً با عنایت به مندرجات لایحه جواییه سازمان مزبور و حدود وظایف و اختیارات و الزامات قانونی آن سازمان در تأمین و پرداخت هزینه خدمات درمانی واجدین شرایط با توجه به تعریفهای و ضوابط قانونی مربوط، بخشنامه شماره ۱۱۰۷۴۹۵/ب معاون بیمه و درمان سازمان بیمه خدمات درمانی در قسمت مورد اعتراض مغایرتی با قانون ندارد و خارج از حدود اختیارات سازمان بیمه خدمات درمانی نمی‌باشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری معاون قضائی دیوان عدالت اداری مقدسی فرد